

ETT NYHETSBRV FRÅN
MANNHEIMER SWARTLING

APRIL 2011

Miljöaffärer

TEMA:

Morgondagens energi

MANNHEIMER
SWARTLING

Ledare

Energifrågan får allt större betydelse. Med ett oljepris som är tillbaka på de nivåer som gällde före finanskrisen och kärnkraftskatastrofen i Japan hamnar fokus återigen på vad som måste ske för att säkra vår framtida energiförsörjning. Redan idag planeras morgondagens energi i EU och i Sverige. EU vill gå så långt att en gemensam inre marknad för energi föreslås och vi är redan nu på väg att få en gemensam elcertifikatmarknad med Norge. Vad kommer detta få för betydelse för företagen och vad anser egentligen lagstiftaren om hur våra bilar skall drivas i framtiden? Är diesel morgondagens drivmedel? I detta nummer ger vi er en inblick i vad som händer såväl inom EU som i Sverige för att möta morgondagens energibehov och belyser övriga frågeställningar som vi anser är intressanta.

TREVLIG LÄSNING!

**PER MOLANDER
MÅRTEN TAGAEUS
BO HANSSON**

ANSVARIG UTGIVARE
ADVOKAT MÅRTEN TAGAEUS
031-355 16 88, mta@msa.se

REDAKTION
ADVOKAT MÅRTEN TAGAEUS
ASSISTENT EVA LERNMYR

KONTAKTPERSONER
ADVOKAT PER MOLANDER,
STOCKHOLM
08-595 064 84, pmo@msa.se

ADVOKAT MÅRTEN TAGAEUS,
GÖTEBORG
031-355 16 88, mta@msa.se

ADVOKAT BO HANSSON,
MALMÖ
040-698 58 38, bha@msa.se

FOTO
Joachim Lundgren
Peter Magnusson
Getty Images

**NYHETSBRIVET UTGES
I INFORMATIONSSYFTE
OCH ÄR INTE ATT BETRakta
SOM JURIDISK RÅDGIVNING.
NYHETSBRIVET FÅR CITERAS
MED ANGIVANDE AV KÄLLA.**

På väg mot en inre marknad för energi

Den 4 februari 2011 samlades EU:s ledare till toppmöte i Bryssel. På dagordningen stod bland annat energi-frågor. Medlemsländerna enades om flera viktiga åtaganden på energiområdet, bland annat om förverkligandet av en inre marknad för energi (el och gas) till år 2014.

Förverkligandet av en faktisk, konkurrensutsatt inre marknad för energi är ett prioriterat mål för EU. Syftet är bland annat att elektricitet och gas ska kunna transporteras lika enkelt över Europa som varor och tjänster gör idag. Den inre marknaden ska bidra till att de europeiska konsumenterna erbjuds ett val mellan olika gas- och elleverantörer till jämlika priser samt till att alla företag ges tillträde till marknaden. Det gäller inte minst små och medelstora företag och företag som investerar i förnybara energikällor.

Enligt beräkningar från Kommissionen utgör energisektorn cirka 5 procent av EU:s samlade BNP. Endast 3 procent av elektriciteten i EU köps och säljs över medlemsländernas gränser. Genom att förverkliga den inre marknaden för energi beräknas EU:s samlade BNP öka med 0,6-0,8 procent samt fem miljoner arbetstillfällen skapas.

En konkret förutsättning för att kunna förverkliga en inre energimarknad är att det finns ett tillförlitligt och sammanhängande energinät inom EU, vilket innebär att det måste göras tillräckliga investeringar i infrastrukturen.

Vid toppmötet konstaterades att marknaden kommer att stå för huvuddelen av investeringarna i infrastrukturen och att kostnaderna för dessa investeringar kommer att återfås genom avgifter. Vissa projekt, som inte kan locka tillräcklig

marknadsbaserad finansiering, kan dock komma att kräva viss allmän finansiering (dvs. skattemedel). Det framhölls att det är viktigt att främja ett regelverk som är attraktivt för investeringar.

Vid mötet underströks även vikten av att effektivisera och förbättra förfarandena för tillstånd att bygga ny infrastruktur, samtidigt som de nationella behörigheterna och förfarandena respekteras. Efter år 2015 bör det inte finnas några medlemstater som är isolerade från det europeiska gas- och elnätet eller vars energiförsörjning äventyras på grund av att det saknas lämpliga anslutningar.

Det är svårt att överblicka vad slutsatserna vid EU-toppmötet kommer att innebära för Sverige och för energibranschen, eftersom de åtgärder som medlemsländerna enades om befinner sig på en relativt hög abstraktionsnivå.

Det som kan konstateras är att mötet kommer att medföra ett omfattande lagstiftningsarbete för att konkretisera alla de åtgärder som fastställdes vid mötet samt att detta kommer att medföra förändringar som berör de svenska energibolagen. Kanske kommer vi att se en förenkling av tillståndsförfaranden på energiområdet samt regler som underlättar investeringar i utbyggnaden av infrastruktur.

LINNEA LJUNG
LLJ@MSA.SE

Planering på djupet – en vindkraftfråga

Havsplaneringsutredningen har föreslagit ett nytt system för fysisk planering av havet som kan komma att påverka utbyggnaden av vindkraft till havs.

Fysisk planering av haven är på modet. Under de senaste åren har bland annat Norge, Tyskland och Nederländerna arbetat fram havsplaner. Nu står Sverige på tur. I december 2010 presenterades havsplaneringsutredningens förslag till en ny lag, havsplaneringslagen, som förväntas träda i kraft den 1 januari 2012. Den nya Havs- och vattenmyndigheten ska vara ansvarig för planeringsprocessen och utarbeta planerna tillsammans med länsstyrelser och kustkommuner.

”För vindkraftsaktörerna blir det därför intressant vilka havsområden som kommer att pekas ut som lämpliga för vindkraftsetablering – men även inom vilka områden där vindkraft helt förbjuds.”

Syftet med havsplaneringen är att skydda havets ekosystem genom att planera för användningen av havet och dess resurser. Plan- och bygglagens system för översikts- och detaljplanering har stått modell för förslaget. En havsplan ska bestå av plankartor och ställningstaganden om hur havsområden ska nyttjas, skyddas och förvaltas. Dessa planer kommer sedan att ligga till grund för myndigheters beslut om tillstånd för olika havsverksamheter – till exempel utbyggnaden av vindkraft. För vindkraftsaktörerna blir det

därför intressant vilka havsområden som kommer att pekas ut som lämpliga för vindkraftsetablering – men även inom vilka områden där vindkraft helt förbjuds.

Verkens höjd och högsta störningsnivå kan också komma att anges i havsplanerna. Utredningen anser att förutsägbarheten för framtida verksamhetsutövare kommer att öka genom havsplaneringen, vilket medför att resurser och investeringar inte behöver läggas på projekt som sedan visar sig inte bli av.

Det kan dock finnas anledning att befara att havsplaneringen kan försvåra vindkraftsutbyggnaden till havs. Särskilt beror detta på att dagens kunskaper om havet är bristfälliga och att myndigheternas intresse av att skydda havets ekosystem kommer att väga tyngre än exploateringsintresset. Vilka områden som kan bli intressanta för vindkraftsutbyggnad i framtiden är dessutom oftast inte känt vid en planeringsprocess.

Utsjöbankarna, där vindkraftverk kan anläggas, är generellt sett mer skyddsvärda än andra havsområden på grund av den höga biologiska aktiviteten. Om kunskapsunderlaget inte kan visa att anläggningsarbetenas lokala skador är acceptabla, särskilt i förhållande till den globala nyttan av vindkraft, kan försiktighetsprincipen leda till att vindkraft i dessa områden helt förbjuds. Detta får sedan bindande verkan i tillståndsprocesser.

En annan fråga är vad som kommer att hända med pågående tillståndsprövningar för havsbaserade projekt. Risken är att de skjuts upp i väntan på färdiga havsplaner, såsom idag ofta sker för landbaserade projekt när nya översiktsplaner ska antas. Därmed blir det svårt, om inte omöjligt, att uppnå riksdagens utbyggnadsmål för havsbaserad vindkraft till år 2020.

MADELEINE CLAESSION
MCN@MSA.SE

Nya klimatregler på väg

Ett globalt klimatavtal är inte längre en lika avlägsen tanke som efter FN-mötet i Köpenhamn år 2009. Vid FN:s klimatmöte i Cancún i Mexico i december 2010 väcktes nämligen hoppet om att ett nytt klimatavtal kan komma att träffas.

Det var i sista stund som 193 länder överröstade Bolivia och en överenskommelse träffades. Överenskommelsen innebär att det i vart fall finns en gemensam grund att utgå ifrån vid nästa klimatmöte, som kommer att hållas i Durban i Sydafrika i slutet av år 2011. Då Kyotoprotokollet slutar att gälla år 2012 var detta ett viktigt steg för att kunna träffa ett nytt efterföljande klimatavtal. Genom överenskommelsen i Cancún bekräftades ländernas utfästelser från Köpenhamn med åtaganden om utsläppsminskningar. Vidare enades länderna bland annat om att

- etablera en ny global klimatfond för att stödja klimatarbetet i utvecklingsländerna,
- begränsa temperaturökningen till 2 grader, men överväga att ändra målet till 1,5 grader, samt att
- det krävs nya striktare mål för att minska utsläppen av växthusgaser.

Därutöver underströks olika länders förmåga att vidta åtgärder, att teknik och metoder ska förmedlas till utvecklingsländerna samt industriländernas ansvar att åta sig långtgående reduktioner av utsläppen. Hur detta närmare ska ske kommer troligen att vara avgörande frågor i de fortsatta förhandlingarna.

Frågan om ett globalt klimatavtal kommer att träffas vid nästa klimatmöte i Sydafrika och om det i så fall kommer att ske genom en förlängning av

Kyotoprotokollet eller genom antagande av ett nytt klimatavtal går endast att sia om. Överenskommelsen från Cancún lämnar i alla fall båda möjligheterna öppna. Klart är att man inte kan skjuta upp frågan mycket längre utan att det blir en period som faller mellan Kyotoprotokollet och ett eventuellt framtida klimatavtal. Det som kan tala för att ett nytt klimatavtal kommer att träffas – utöver extrema vädersituationer vilka då och då påminner om konsekvenserna

---

”Frågan om ett globalt klimatavtal kommer att träffas vid nästa klimatmöte i Sydafrika och om det i så fall kommer att ske genom en förlängning av Kyotoprotokollet eller genom antagande av ett nytt klimatavtal går endast att sia om.”

---

av ett varmare klimat och påverkan från den allmänna opinionen – är framförallt de ekonomiska incitament som finns i att ställa om till en teknik utan växthusgaser. Ny miljövänlig teknik kommer att ha – och har redan idag – världen som sin marknad. För att 2-gradersmålet ska nås kommer världens rikaste länder dessutom att behöva dra åt svängremmen rejält. Långtgående åtaganden om utsläppsminskningar från en tung ekonomi skulle kunna vara ett sätt att få fart på förhandlingarna. För frågan är om det inte i slutändan kommer vara de ekonomiska incitamenten som kan få världens länder, och då framförallt de ledande ekonomierna, att ta sitt klimatansvar.

THÉRÈSE BÄVERLIND
TBD@MSA.SE

Uppvärmning och kylning av byggnader – en miljöbov

Energianvändningen i byggnader är i dag en stor källa till utsläpp av växthusgaser. Till exempel kan nämnas att en stor del av OECD-ländernas utsläpp av växthusgaser kan hänföras till energianvändningen i byggnader. För att uppföra en byggnad går det i regel åt mindre energi än vad som förbrukas av samma byggnad under dess livslängd. Den energi som förbrukas under en byggnads livslängd används

---

”För att uppföra en byggnad går det i regel åt mindre energi än vad som förbrukas av samma byggnad under dess livslängd.”

---

främst för att värma upp och kyla byggnaden. Det innebär att valet av klimatanläggning har mycket stor betydelse för en byggnads energiförbrukning och genom att välja en bättre klimatanläggning kan en fastighetsägare tillgodoräkna sig stora

energibesparingar. Exempelvis kan en fastighetsägare välja att använda fjärrvärme i större utsträckning. Mest intressant ur energisynpunkt måste ändå möjligheten att skapa energi genom ett akviferlager anses vara. Enkelt förklarar utvinnet ett akviferlager naturligt lagrad förnyelsebar energi ur grundvatten genom att pumpa och återföra grundvattnet till en vattenförande berggrund under markytan. Mot bakgrund av den stora mängd energi som en byggnad faktiskt förbrukar borde varje fastighetsägare utvärdera sina möjligheter att investera i framtidens klimatanläggningar och göra stora kostnadsbesparingar. Detta blir kanske än mer angeläget redan i höst då Stockholms stad, genom ett nytt miljöprogram, kan komma att skärpa kraven på hur mycket energi ett nybyggt bostadshus får förbruka ytterligare.

CAROLINE PERLSTRÖM
CAP@MSA.SE
SIMON CARLSSON
SCA@MSA.SE

Gemensam elcertifikatmarknad med Norge

En gemensam elcertifikatmarknad ska etableras mellan Sverige och Norge med start den 1 januari 2012. Norge ansluter sig till den svenska modellen som gällt sedan år 2003. Målet är att genom ekonomiska styrmedel öka produktionen av förnybar energi i de båda länderna. Totalt kommer certifikatsystemet att omfatta 26,4 TWh förnybar energi från år 2012 fram till 2020, varav 13,2 TWh i respektive land. Det motsvarar två kärnkraftreaktorer och cirka 2 500 vindkraftverk. I och med att förnybar energi byggs ut minskar beroendet av icke förnybara energikällor.

Systemet uppmuntrar till investeringar i nya anläggningar för förnybar elproduktion. Norge bedöms komma att bygga mer vattenkraft och Sverige öka produktionen baserad på biobränsle. Förutsättningar för vindkraftsproduktion finns i båda länderna.

Flertalet aktörer på den svenska elmarknaden antar en avvaktande inställning. De är överens om att en gemensam svensk-norsk elcertifikatmarknad har sina fördelar. Detta innebär en större och mer likvid marknad. En väl fungerande gemensam elcertifikatmarknad bygger dock på att villkoren för aktörerna på marknaden så långt som möjligt är likvärdiga och att lika villkor för investeringar gäller. Annars kan majoriteten av investeringarna flyttas till ett land.

Att norsk vindkraft och relativt billig norsk vattenkraft kommer in i systemet kan initialt komma att innebära att det blir svårare att attrahera kapital till investeringar i utbyggnaden av förnybar elproduktion i Sverige. Förutom certifikatsystemet är det dock mycket annat som styr var förnybar elproduktion kommer att byggas. Faktorer som exempelvis vindläge, möjligheter till transporter, nätanslutning och tillståndsprocessen etc. är också av vikt. Det är slutligen marknaden som kommer att avgöra var produktionen byggs.

”En väl fungerande gemensam elcertifikatmarknad bygger dock på att villkoren för aktörerna på marknaden så långt som möjligt är likvärdiga och att lika villkor för investeringar gäller. Annars kan majoriteten av investeringarna flyttas till ett land.”

Elcertifikatsystemet är en konstruerad marknad där efterfrågan är framtvungad. Det är ett styrmedel för att främja förnybar elproduktion. Genom rätt hantering av systemet och en utbyggnad av förnybar elproduktion är det inte en orimlig tanke att tro att Norden, med sina goda naturliga förutsättningar, har möjlighet att i framtiden bli en exportör av förnybar energi.

ANDRÉA DAHRÉN
ADA@MSA.SE
EMILIE LAGERWALL
EIL@MSA.SE

Vindkraftsveto i blåsväder

Sveriges energipolitik syftar till att skapa gynnsammare förutsättningar för omställningen till ett ekologiskt uthålligt samhälle genom att bland annat underlätta övergången till förnybara energislag. I juni 2009 beslutade Riksdagen att en nationell planeringsram för vindkraft skulle fastställas till en årlig produktionskapacitet på 30 TWh till år 2020. Detta innebär att antalet vindkraftverk behöver öka från dagens cirka 1 500 till 3 000–5 000, beroende på effekt och lokalisering. Under år 2010 byggdes cirka 603 MW, vilket är den största utbyggnaden hittills. Man kan fråga sig om detta har något att göra med den lagändring som ägde rum per den 1 augusti 2009, och som skulle möjliggöra en hastigare utbyggnad, eller om lagändringen i själva verket utgör ett problem på så sätt att utbyggnaden hade varit ännu större om den tidigare ordningen för prövning av vindkraftsetablering hade lämnats orörd eller getts en annorlunda utformning. Genom lagändringen togs kraven på detaljplan och bygglov i huvudsak bort i de fall uppförandet av vindkraftverk har tillstånd enligt miljöbalken. Syftet med detta var att undvika en onödig dubbelprövning av

likartade frågor. För att kommunerna skulle behålla ett inflytande över etableringen infördes emellertid för miljöprövningen samtidigt en bestämmelse om att tillstånd enligt miljöbalken bara får lämnas om kommunen har tillstyrkt det. Av en sammanställning av synpunkter från berörda myndigheter och projektörer, som Energimyndigheten nyligen överlämnade till Näringsdepartementet, framgår att det finns tecken på att det nya regelverket har resulterat i att tillståndsprövningsprocessen i stället har försämrats och att handläggningstiden förlängts. I sammanställningen riktas kritik mot att kommunerna kan tillämpa regelverket som ett "tyst veto", med möjlighet till förhandlingar med ekonomiska incitament som saknar stöd i lagstiftningen, och att det innebär ett stort mått av rättsosäkerhet eftersom kommunernas beslut att avstyrka ett tillstånd inte går att överklaga och inte ens behöver motiveras. Energimyndigheten föreslår därför en översyn av regelverket.

AXEL BERG
AXB@MSA.SE

Nya regler för biodrivmedel

Det är mycket lagstiftningsarbete på gång när det gäller biodrivmedel och många nya bestämmelser har trätt i kraft. Genomförandet av det så kallade förnybarhetsdirektivet (2009/28/EG) pågår hos Regeringskansliet och Energimyndigheten. Syftet med EU:s förnybarhetsdirektiv är i korthet att öka användningen av biodrivmedel och biobränslen samt att se till att dessa tillverkas på ett hållbart sätt. Förnybarhetsdirektivet sätter som mål att senast år 2020 ska 10 procent av använt drivmedel i transportsektorn komma från förnybara källor. Sverige har antagit detta mål och dessutom gått ett steg längre och uttalat att hela Sveriges bilflotta ska vara oberoende av fossila bränslen till år 2030.

Sverige skiljer sig från stora delar av övriga Europa genom att staten stimulerar användandet av biodrivmedel genom skatteavdrag. Förnybarhetsdirektivet innehåller istället en modell med kvotpliktsystem. I ett kvotpliktsystem blir marknadsaktörerna skyldiga att sälja en viss del biodrivmedel i förhållande till sin

försäljning av andra drivmedel.

En ny lag (2010:598) om hållbarhetskrav för biodrivmedel och flytande biodrivmedel trädde i kraft i augusti förra året och följdes av en förordning (2010:1532). Därefter har Energimyndigheten den 25 februari i år publicerat nya detaljerade föreskrifter på området (STEMFS 2011:1). Föreskrifterna sätter bland annat upp ett kontrollsystem för såld mängd biodrivmedel och för att säkerställa att detta framställs på ett hållbart sätt. Förhoppningsvis kommer de nya reglerna att innebära att förnybarhetsdirektivets mål och syften uppnås. De innebär dock också en ökad administrativ börda för de rapporteringskyldiga aktörerna på marknaden.

INGRID BACKUDD
INE@MSA.SE

Energinyheter i kortform

Vågkraft är en förnybar energikälla under utveckling med god potential. Bland annat planeras för en vågkraftanläggning i havet nordväst om Smögen med en effekt på 10 MW. Miljötillstånd till parken, som blir den hittills största, meddelades förra sommaren. Man avvaktar nu EU-kommissionens beslut om det stöd på 139 miljoner kronor som Energimyndigheten beviljat för anläggningen kan godkännas. Beslutet väntas komma inom kort.

Det statliga investeringsstödet för solcellsanläggningar uppgår år 2011 till 58,5 miljoner kronor. Solenergi används idag för produktion av både värme och el. Användningen är fortfarande relativt liten i Sverige, bland annat eftersom solen lyser mest under sommaren medan energibehovet är störst under vintern. Ett vanligt villatak i Sverige tar dock emot cirka fem gånger mer solinstrålning än husets totala energianvändning på ett helt år.

Fordonsgas är beteckningen för naturgas och biogas som används som drivmedel. Gasen kan bestå av antingen ren naturgas eller biogas, eller en blandning av dem. Leveranserna av fordonsgas ökade kraftigt under år 2010 då ökningen jämfört med år 2009 var 35 procent. Antalet publika tankställen var vid årsskiftet 122 stycken.

Biogas bildas bland annat vid nedbrytning av organiskt material, såsom matavfall. I syfte att öka tillvaratagandet av energi från matavfall kommer Jordbruksverket under år 2011 att samordna kunskap om och lämna stöd till projekt som syftar till att öka biogasproduktion av matavfall. Jordbruksverket ska även ta fram fakta och råd kring odling av fleråriga energigrödor för att få fler jordbrukare att satsa på detta.

En ny lag om ursprungsgarantier för el trädde i kraft den 1 december 2010. Den som producerar el har genom lagen rätt att få ursprungsgarantier utfärdade som visar elens ursprung. Garantin visar vilken typ av energikälla som elen kommer ifrån och utfärdas i elektronisk form för varje MWh el. Ursprungsgarantierna kan säljas till elleverantörer som vill sälja den typ av el som producenten producerar. När elleverantören har sålt elen till kunder annulleras garantierna. Genom detta system säkerställs att det inte säljs mer el av en viss typ än vad som produceras.

FELICIA TERENIUS
FTE@MSA.SE

Kärnkraft – slutförvaringsfrågan på väg att få en lösning

I mars 2011 lämnades ansökningar om slutförvar för använt kärnbränsle in till miljödomstolen respektive Strålsäkerhetsmyndigheten. Detta innebär en milstolpe i arbetet med att inrätta slutförvar som har pågått under decennier.

Redan på 1980-talet fastlade Svensk Kärnbränslehantering AB (SKB) principer för arbetet med att utveckla en metod för omhändertagande av svenskt kärnavfall. Utgångspunkterna var bland annat att avfallet ska förvaras i Sverige samt att avfallet ska kunna både mellanlagras och slutförvaras utan föregående bearbetning. Slutförvaret är också reglerat genom både nationell lagstiftning och internationella konventioner, vilket bland annat innebär att deponering inte får ske i havet, att säkerheten ska bygga på ett system av flera barriärer samt att slutförvaret ska fungera utan övervakning av kommande generationer.

Med dessa utgångspunkter har SKB utarbetat den så kallade KBS-3-metoden. Denna metod uppfyller kravet på flera barriärer och innebär att det använda kärnbränslet lagras i kopparkapslar som placeras på cirka 500 meters djup i urberget. Som ytterligare barriär kommer bentonitlera, vars svällande förmåga kommer att utgöra dels ett skydd mot eventuellt inträngande vatten, dels fungera dämpande om berget skulle röra sig, att användas.

Den plats som efter en omfattande urvalsprocess har valts för slutförvaret är Forsmark i Östhammars kommun. Östhammars kommun har varit positivt inställd till slutförvaret, och kommer i samband med prövningen enligt miljöbalken att tillfrågas om den tillstyrker att verksamheten tillåts i kommunen. Prövningen kommer att göras dels enligt miljöbalken, dels enligt kärntekniklagen. Prövningen enligt

miljöbalken syftar till att bedöma slutförvaret ur ett miljöperspektiv och att ta ställning till om slutförvaret kan tillåtas och vilka villkor som i så fall ska gälla för verksamheten. Tillåtligheten prövas av regeringen och frågor som rör miljöpåverkan prövas av miljödomstolen.

”Östhammars kommun har varit positivt inställd till slutförvaret, och kommer i samband med prövningen enligt miljöbalken att tillfrågas om den tillstyrker att verksamheten tillåts i kommunen.”

Prövningen enligt kärntekniklagen avser val av plats och metod och Strålsäkerhetsmyndigheten ska göra en bedömning av om slutförvaret uppfyller kraven på strålsäkerhet. Strålsäkerhetsmyndigheten kommer att granska ansökningshandlingarna och därefter, tillsammans med ett eget yttrande och förslag till beslut, lämna över ärendet till regeringen för avgörande. Strålsäkerhetsmyndighetens prövning beräknas ta minst två år.

Kärnbränsleförvaret måste vara säkert i minst 100 000 år. Vilka naturkrafter som kommer att påverka Sverige under denna period är svårt att sätta om men frågan är högaktuell mot bakgrund av jordbävningkatastrofen i Japan och dess konsekvenser för kärnkraftverket Fukushima i Japan.

Sammanfattningsvis inleds nu en prövning, som i slutförvarssammanhang är kort, som kommer att ge svar på den spännande frågan om slutförvar för använt kärnbränsle har funnit en lösning!

KERSTIN BRINNEN
KNB@MSA.SE

Har biobränslet en framtid?

Mikael Runeson, VD för Nordisk Etanol & Biogas AB som skall uppföra och driva en av Sveriges största produktionsanläggning för bio-etanol och biogas i Karlshamn, berättar om framtiden för biobränslen.

HUR SER FRAMTIDEN FÖR BIOBRÄNSLET UT?

Framtidens energi är förnyelsebar och den måste vara verifierat hållbar. Det är allmänt känt att människan oftast väljer att köpa billigast möjliga produkter. Vad gäller drivmedel så är priset viktigare än miljöaspekten. Det är därför viktigt att utvecklingen av biobränslen försätter och drivs framåt. För att så skall kunna ske måste utvecklingen av biobränslen få ekonomiskt stöd. De fossila bränslena har förbrukat enorma resurser och pengar för att utvecklas till vad de är idag.

VAD KRÄVS FÖR ATT UTVECKLINGEN AV BIOBRÄNSLEN SKALL FÅ DET EKONOMISKA STÖD SOM BEHÖVS?

Det krävs ett politiskt ledarskap för att utvecklingen skall drivas framåt. Målsättningarna är bestämda i EU-direktiv och tillämpningen ska ske i respektive land. Sverige har dock framgångsrikt infört skattelättnader för förnyelsebar energi. Ekonomiskt stöd av detta slag är en förutsättning för att utvecklingen av biobränslen ska fortsätta. Att EU driver frågan om biobränslen är dock viktigt för att tillse att satsningar sker på området inom hela EU. Risk finns annars att det tar väldigt lång tid att komma framåt eller att branschen kanske rent utav ger upp.

VAD FINNS DET FÖR MÅLSÄTTNINGAR FRÅN POLITIKERNAS SIDA INOM DETTA OMRÅDE?

Målsättningen inom EU är fastsatt, minst 10 procent av drivmedlen för transporter på vägarna skall utgöras av förnybara bränslen år 2020. Vi är nästan där redan idag varför branschen anser att nivån bör höjas till 20-25 procent för att skapa ytterligare drivkraft. Sverige har gått ett steg längre och satt upp målet att vi skall ha en fordonspark som är oberoende av fossila drivmedel år 2030. Då är det hög tid att sätta fart på utvecklingen.

VILKA MEDEL BÖR TAS TILL FÖR ATT TILLSE ATT DETTA MÅL NÅS?

Skattefrihet är ett måste för alla rena drivmedel så som biogas och E85. På så sätt blir drivmedlen lönsamma och branschen har möjlighet att investera i produktionskapacitet och satsa på forskning och utveckling. Enligt bränslestandard är låginblandning av etanol i bensin godkänd upp till 10 procent. Det råder dock bara skattefrihet vid inblandning upp till

---

”Skattefrihet är ett måste för alla rena drivmedel så som biogas och E85. På så sätt blir drivmedlen lönsamma och branschen har möjlighet att investera i produktionskapacitet och satsa på forskning och utveckling.”

6,5 procent. En konsekvens härav är att låginblandning bara sker med 6,5 procent. Hade skattefrihet gällt vid en låginblandning om 10 procent hade troligtvis låginblandning skett till 10 procent och vi hade kunnat minska vår förbrukning av fossila bränslen och utsläpp av växthusgaser ytterligare.

EMMA ÖSTERDAHL
EOS@MSA.SE

STOCKHOLM
NORRLANDSGATAN 21
BOX 1711
111 87 STOCKHOLM, SVERIGE

GÖTEBORG
ÖSTRA HAMNGATAN 16
BOX 2235
403 14 GÖTEBORG, SVERIGE

MALMÖ
SÖDERGATAN 22
BOX 4291
203 14 MALMÖ, SVERIGE

HELSINGBORG
SÖDRA STORGATAN 7
BOX 1384
251 13 HELSINGBORG, SVERIGE

FRANKFURT
BOCKENHEIMER LANDSTRASSE 51-53
60325 FRANKFURT AM MAIN, TYSKLAND

BERLIN
MAUERSTRASSE 83-84
10117 BERLIN, TYSKLAND

MOSKVA
ROMANOV DVOR BUSINESS CENTRE
ROMANOV PER. 4
125009 MOSKVA, RYSSLAND

S:T PETERSBURG
SWEDEN HOUSE
MALAYA KONYUSHENNAYA UL. 1/3 A
191 186 ST. PETERSBURG, RYSSLAND

SHANGHAI
25/F, PLATINUM
NO. 233 TAICANG ROAD, LUWAN DISTRICT
SHANGHAI 200020, KINA

HONGKONG
33/F, JARDINE HOUSE,
1 CONNAUGHT PLACE
CENTRAL, HONGKONG, KINA

BRYSSEL
IT TOWER
AVENUE LOUISE 480
1050 BRYSSEL, BELGIEN

NEW YORK
101 PARK AVENUE
NEW YORK NY 10178, USA

WWW.MANNHEIMERSWARTLING.SE

Mannheimer Swartling är Sveriges ledande affärsjuridiska advokatbyrå. Genom att kombinera juridisk spjutspetskompetens med branschkunskap erbjuder vi våra klienter kvalificerad affärsjuridisk rådgivning med stort mervärde. Vi är en fullservicebyrå med omfattande internationell verksamhet och uppdrag över hela världen. Byrån omsätter 1,2 miljarder kronor och har ca 650 anställda. För beställning av Miljöaffärer vänligen kontakta elr@msa.se.

**MANNHEIMER
SWARTLING**